

'आंतरराष्ट्रीय राज र आतील सम आलीन आव्हान: दहशतवाद'

प्रा. विजय पानस (राज्यशास्त्र विभा) बाळासाहेब महाविद्यालय, पाटणा, पाटणा, ज. सातारा

प्रस्तावना:- दहशतवाद ही संल्पना या जगात नवीन नाही. आज जगात जवळजवळ दोन दशे या दहशतवादाने भयभित झाली आहेत. सद्य आलीन जगात जवळजवळ २०० पे आ जास्त दहशतवादी संघटना अस्तित्वात आहेत. समाजातील असंतुष्टता हे दहशतवादाचे मूळ आहे. शीत युद्धोत्तर काळात दहशतवादाचे क्षेत्र हे पश्चिम आशिया डे आले आहे. त्यामध्ये राष्ट्रांत, आंतरराष्ट्रीय पातळीवरील व सीमापार दहशतवादाचा समावेश होतो. ए. १९८०-२५ वर्षात दहशतवादाने आंतरराष्ट्रीय पातळीवर मोठे आव्हान निर्माण केले आहे. या आव्हान शोध घे याचा प्रयत्न प्रस्तुत शोधनिबंधात केला आहे.

दहशतवाद:- दहशतवाद ही एका वादप्रस्तुत व गुंतागुंतीची प्रक्रिया आहे. विशिष्ट राजीय उद्देश प्राप्तीसाठी हिंसेच्या साधनांचा वापर म्हजे 'दहशतवाद' होय. म्हजे आमूलाग्र सामाजिक व राजीय बदल घडवून आणण्याच्या हेतूने शासनावर दबाव आणण्यासाठी हिंसेचा मार्ग वापरणे म्हजे दहशतवाद होय. दहशतवादाचा उल्लेख शासनविरोधी कृत्ये म्हणून केला जातो, आज या दहशतवादाचे स्वरूप बदलले आहे. अनेक देशातील सरांरे दुसऱ्या देशांविरुद्ध वा अंतर्गत विरोधाचा विमोड व यासाठी होत आहे. दुसऱ्या महायुद्धा नंतर आल्या अर्थाने दहशतवादाला सुरुवात झाली. १९५० च्या दशकात पश्चिम आशियामध्ये स्वतंत्र पॅलेस्टाईन राष्ट्राच्या निर्मितीसाठी दहशतवादास सुरुवात झाली. राजीय व आर्थिक व्यवस्थांना विरोध करणे हे त्यांचे ध्येय होते. त्यातच शीतयुद्धाने दहशतवादाला तपामील घाला याचे काम केले. १९८० च्या शतकात धार्मिक मूलत्ववादातून दहशतवादाचा प्रचार व प्रसार झाल्याचे आपांसास माहितच आहे.

दहशतवादाची वैशिष्ट्ये, उद्देश:- दहशतवादांमध्ये हिंसाचाराचा जाणिवपूर्वक व पध्दतशीर पणे वापर केला जातो. त्यामागे आपल्या प्रश्नां डे सर्वांचे लक्षात घेणे व त्या प्रश्नांचे आभियं सरांर प्रमाणे सामान्य जनतेलाही लक्षात घेणे, ही भूमिका असते. तसेच देशात, राज्यात अस्थिरता निर्माण करणे, रैमार्गांने प्रश्नांना प्रसिध्दी देणे, दबावतंत्राचा वापर करणे, ही दहशतवादी वैशिष्ट्ये पहावयास मिळतात. दहशतवादाच्या या विविध वैशिष्ट्यां बरोबर स्वातंत्र्य मिळविणे, राजीय व सामाजिक परिवर्तन, अन्यायाचा बदल (सुड) घेणे, प्रश्नांचे त्वरीत समाधान मिळणे, मार्गां डे लक्षात आणणे, यासारखे अनेक उद्देश दिसून येतात. यावरून असे म्हणता येईल की, दहशतवाद हे एका प्रकारचे युद्ध आहे. जीजे, राजीय उद्देश प्राप्त करणारा यासाठी लढले जाते आहे. दहशतवादाचे राष्ट्रीय पातळीवरील (LTTE, HAMAS), आंतरराष्ट्रीय पातळीवर दहशतवाद (अल-क़ायदा), सीमापार दहशतवाद (जम्मू-शिमरचा प्रश्न) राज्यपुरस्कर्त दहशतवाद (नाझी-हिटलर, फॅसिस्ट-मुसोलिनी), धार्मिक व वांशिक भावने प्रेरित दहशतवाद (हिजबुल संघटना) असे विविध प्रकार आढळून येतात. दहशतवादी आत्मघाती पथांचा वापर करून बॉम्बस्फोट पोळीबार, राजीय नेतृत्वाची हत्या, अपहरण यासारखे मार्गांस्वीकारतात तसेच अंमली पदार्थांच्या व्यापारातून सामाजिक अस्थिरता निर्माण करणे. आर्थिक, व्यापारी व सरांर आढळणाऱ्या महत्वाची ठिकाणे, शासकीय कार्यालये, धार्मिक स्थळे इत्यादीवर हल्ले करणे. याबरोबरच अपहरण, ओलिस ठेवणे यासारखे अनेक मार्गां दहशतवादी व त्यांच्या संघटना वापरीत असताना आपांसास दिसते.

दहशतवादाचे परिणाम:- दहशतवादाने मानवी जीवन धोक्यात आणले आहे. आज दहशतवादाचे विविध विपरित परिणाम शासन संस्था व जनतेवर होताना दिसतात. विविध प्रदेशात भयाचे वातावरण निर्माण करणे, निष्ठापण जनतेचे बळी घेणे. ही लक्षापूरती शाळा, महाविद्यालये बंद ठेवणे, व्यापार व गुंतवणुकीमध्ये व्यस्त परिस्थिती निर्माण होणे यासारखे असंय विपरित परिणाम होतात. परिणामी राष्ट्रांमध्ये अस्थिरता निर्माण होत आहे.

दहशतवाद निर्मूलनाचे प्रयत्न:- जगामधून दहशतवादाचा विमोड करणे यासाठी एका प्रयत्न झाले आहेत. संयुक्त राष्ट्र संघटनेने झून्ही दहशतवाद संपवि यास जोरदार प्रयत्न झाले. युनोच्या आमसभेने १८ डिसेंबर १९७२ रोजी एका ठराव संमत करून मानव अधिकारांच्या सरांर आणण्यासाठी आंतरराष्ट्रीय पातळीवर सहकार्य करणे याचे सदस्य राष्ट्रांना आवाहन केले. तर १९७३ साली दहशतवाद विरोधी समितीची स्थापना केली. ओलिस ठेवण्याच्या विरोधी, अपहरण करणाऱ्या विरोधी, दहशतवादांना मदत, प्रशिक्षण देणे यांच्या विरोधी १९७८ रोजी एका ठराव संमत करून यात आला पुढे दहशतवादावर संपवि यासाठी १९९९ मध्ये दहशतवाद निर्मूलन विभागाची स्थापना करण्यात आली. अशा प्रकारे आंतरराष्ट्रीय पातळीवर दहशतवादाचा विमोड करणे याचे प्रयत्न झाले आहे. असे असले तरी आज नवीन विश्वरचनेत आणिक दहशतवादाचा धोका संपलेला नाही १९९० नंतर आणिक दहशतवाद वाढत चालला आहे. हा दहशतवाद मोडित मिळवण्यासाठी अपुरा निधी, पातळी दृष्टीने, असहकार्य, महासत्तांचे राजकारण आणिक भूत उरत आहे. एकाच दहशतवाद हे आंतरराष्ट्रीय राजकारणासमोरील महत्वाचे आव्हान ठरले आहे.

दहशतवाद व भारत:- आज भारतासमोर दहशतवाद हा महत्वाचा प्रश्न भेडसावत आहे. त्याचा भारताला फटही बसला आहे. भारतातील दहशतवादी

कारवायांचे हेतू म्हजे, येथील अर्थव्यवस्था िळिळी करणे, नागरिकांमध्ये भिती दहशत निर्माण करणे, प्रादेशिक एकात्मतेला आव्हान देणे हिंदु-मुस्लिमांमध्ये जातीय दंगली भडकावणे तसेच नेहमी येथील परिस्थिती अस्थिर ठेवणे होय. भारताच्या ईशान्य भागातील राज्यांतही दहशतवादी कारवाया चालू आहेत. त्याला चीन व पाकिस्थानाचा पाठींबा आहे. भारतात दहशत निर्माण करून दहशतवादी बांलादेश, भूतान व म्यानमारच्या आश्रयाला जातात. तर चीन व भारतामध्ये आशियाच्या नेतृत्वासाठी छुपा संघर्ष सुरु आहे. भारतातील दहशतवादापाठीमागे अंमली पदार्थांची तस्वीर हा महत्वाचा मुद्दा आहे. हे अंमली पदार्थ अफगाणिस्तान, पाकिस्तान, नेपाळ मार्गां भारतातून बांलादेशात पोहोचतात. असे असले तरी मानवी अधिकारांचे उल्लंघन करताना भारताला दहशतवादी कारवायांवर नियंत्रण ठेवण्यात ही अंशी यश आले आहे.

सारांश:- दहशतवादाने मानवाप्रमाणेच असंय देशासमोर व संयुक्त राष्ट्र संघापुढे पर्यायाने जाणित राजकारणापुढे मोठे आव्हान उभे केले आहे. दहशतवाद

संपविणे लक्षाची गरज असली तरी त्यामध्ये यश मिळणे आज अवघड होत चालले आहे. आंतरराष्ट्रीय दहशतवाद ही एक सामाजिक लढ्याची पध्दत बनली असून 'समस्येच्या निराकरणे' या स्वरूपामध्ये तो जोपासला जात आहे. दहशतवादी तंत्रे, विचारसरणी, प्रक्रिया आणि आचरण, व्यवहार, आत्मता आज एका विनाशकारी असल्याचे दिसते. २१ व्या शतकात दहशतवादी लॅपटॉप, संगणक व इंटरनेटच्या शैल्याने वापरीत आहेत. उदाहरणार्थ ९/११ च्या world trade center वरील हल्ल्यातील दहशतवादी कुशल वेगळी होते. ७/७ च्या मुंबई हल्ल्यातील दहशतवादी इंजिनअर होता. तर शिमर, पॅलेस्टाईन मधील अतिरेकी पोपलास्त्रे सोडत होते. श्रीलंकेतील LTTE या संघटनेचे स्वतःचे नाविक विमाने दल आहेत. यावरून दहशतवाद संपविणे ती अवघड आहे हे समजते. संभाव्य धोक्यामध्ये दहशतवादातून मूलत्ववाद वाढत जाईल असे वाटते. आसोसामा बिन लादेन व मुजाहिदीन याने सौदी अरेबिया, कुवेत व अरब राज्यांतील हल्ले त्यांची छळ उदाहरणे आहेत. इराक व इरियाचा आणिक कार्यक्रम, शिमरचा प्रश्न, श्रीलंकेतील संघर्ष यातून दहशतवाद वाढता दिसत आहे. परंतु शेवटी राष्ट्रांमध्ये, सामंजष्याने दहशतवाद संपविणे ही लक्षाची गरज बनली आहे.

संदर्भ ग्रंथ :-

- (१) भगते रविंद्र, सम आलीन राजीय मुद्दे, प्रशांत पब्लिकेशन, जळगाव, २०१२.
- (२) देवळाकर व शैलेंद्र, सम आलीन जाणित राजकारण, विद्या बुक पब्लिशर्स, औरंगाबाद, २०१०.
- (३) उदाकर व रम. न., २१ व्या शतकातील दहशतवाद, डायमंड प्रकाशन पुणे, २००७.
- (४) त्रिपाठी मधुसूदन, राष्ट्रीय एकात्मता और आतं ववाद, ओमो पब्लिशर्स, नवी दिल्ली, २००८.
- (५) www.uno.in.